

قیمت اشتراک سالانه

طهران دوازده (۱۲) قران

سایر بلاد ایران هفده (۱۷) قران

مسالک خارجه دو (۲) توان

قیمت یک نمره

طهران چهار (۴) شاهی

قرور دنیا سال ۱۲۷۷ بزرگی پارسی

و جا بونه از مرکز و از هر جامه دستاً گرفته میشود

سایر بلاد ایران پنج (۵) شاهی

فائد نفح فی الصور فلا آنساب ینهم

حقنگی سپاسی ماریخی اخلاقی . مقالات

ولوائی که موافقت با مسلک ماداشه باشد با

امضا یزیرقه میشود در طبع و عدم طبع اداره

محتراست پاکتهاي بدون عربق بول نخواهد شد

سبتا بر ۱۹۰۷ ميلادي

مدیر میرزا قاسم خان تبریزی

عنوان مراسلات

طهران خبابان علاء الدوّله

محادی مهمانخانه مرکزی

جشنیه ۲۶ ربیع ۱۳۲۵ هجری

فروردین سال ۱۲۷۷ بزرگی پارسی

و جا بونه از مرکز و از هر جامه دستاً گرفته میشود

مزبله اوهام و خرافات در عایستگاه دنیاست ،

اما بنا بعقيدة آنها که بشأن و زبة انساب اهمیت

پیکذارند و اقلاً بايد امتبازی ما بین انسان و خاطین

قاتلند ، نقطه عزیمت انسان از زبة جاد هم که باشد

مقصد و منتها و کمال او بلا شک مقتبل به سفع واجب ،

ناجية قدس و علم نا متنه الهی است ،

برای کمال آدمیت نه عقاید سفراط ، نه افکار ارسلو

، و نه معلومات (اپنسر) و (سانت) سرحد

غیره میتواند شد ،

انسانیت بهر درجه از درجات کمال که بر سردار باردیوار

جهل حد و سد ترق آن نمیشود ، ترق سیر بشری

از هر مرتبه عالی و مقام منبع همکن است و امتناع عقل

نمیارد ،

« این حرف مخالف عقاید ماست یا جرا اینطور شده »

انکار محسوسات و عحالت با خواسته های از لی خداست ،

اعم از تصدیق و تکذیب علای مندرسه ایران

آیا بری بکال و ترق بشری سرحدی هست ؟ آیا

در مرتبه از مراتب کمال انسان متوقف میشود ؟ آیا

میتوان گفت خط سیر فرزند آدم بخلاف فقط منتهی

خواهد شد ؟

موافق عقاید کهنه پرستان مملکت یعنی آن دسته از

مردم که اوهام آبا کرام خود را به درجه از کثافت

که باشد دو دسق چسبیده و حفظ آنرا از وظائف

قدسیه خود مینمایند نقطه عزیمت انسان جند سال پیش

از یهود ابن قحطان با تغییر و تصرف دمه های

گوشنده و شتر و خانه بر دوشی ایلات و قبائل فوای

ین النہرين شروع شده و بکالت ، بنی نبر وری ، و

بیماری کنونی ایران منتهی میشود ،

مقصود قدرت کله از اختراع ابن آخرین شاهکار

کار خانه هیق . خلقت اشرف علوفات ، ایجاد مسجد

ملامک ، و ابداع مصادیق (اما خلقنا الانسان فاحسن

التفویم) فقط عرض یک جنگل هرج و مرج و یک

عفانی انسان متفق است ،
بی تحصیل این حق طرق نام ترقبات مقصوده بروی
انسان مسدود است ،
بی تحصیل این حق انسان مسلوب الا اختبار واز آن
دو دو اعمال و قابل صادره خود مورد تفییج و تحسین
تواند شد ،
بی تحصیل این حق انسان از درجه انسانیت تنزل
کرده از لوازم اساسه آفای بزرگان و در دیف مبل و
اسب و است رؤسای دنیا است ،
انسان فقط بعد از تحصیل این حق یعنی بعد از بدست
آوردن آزادی میتواند خودرا آدم شمرده ، اعمال و
افعال خودرا نسبت بخود داده ، و بجهد وجهد شخصی
، و با کار انداختن لطائف تکمیل ، خودرا بیالترین
ربه وجود ، و آنجاها که هنوز عقل امروزی دنیا
قصور دارد بر ساده ،
« معنی آزادی که منشأین همه از اتسابیه بمعجزه میشود
چیست ؟ »
آزادی رفتار نمودن انسان است در نام اور مشروعه
خود بخو دلخواه ،
« آیا سرحدی برای این رفتار دلخواه هست ،
سرحد این رفتار دلخواه نهای آزادی دیگران است
، سور تصرفات کهف مایش هر چیز در امور
مشروعه خود فقط سور تصرفات کهف مایش دیگران در
اور مشروعه خودشان میباشد ، یعنی سرحد این آزادی
تا آنجا منبسط میشود که به آزادی دیگران صدمه مساوی
، حدود آزادی هر فرد هشت دیوار حق آزادی فرد
دیگر است .
« ابن چه حرف و مطلب تلازه ایست که بزرگان
دین مانه اولیای دولت ما و همینکی از بولین عالم اسلامی
یک گله از آن هنار کرده اند ؟ ! »
این سوال شما ناشی از عدم اصلاح شماز حقایق دین هیچی
خودتان است ، همین یک گله متفقه حکماً و علمای
اسلام که انسان فاعل مختار است یعنی همان آزادی طبیعی
است که با انسان نولد میشود ، و کتاب آسمانی ما که
قرآن است و نام سائل و دواین فقهیه علمای اسلام برای تعیین
حدود آزادی است ،

بحکم حس برای ررق بشری بهمۀ مدارج کماله او هبیج مانع
در عالم خلت نیست ، بلکه نام آلات و اسباب کمال و ررق
در انسان موجود و میل به تکمیل نفس در نام اراد این
هشت طبیعی است ،
اعانت و کمد هبیج باد شاه و عیت پرور ، هدایت
وراههای هبیج مقتدى الانام و ارشاد و همت هبیج پیر طریقت
بقدرتی خردل درجه و مدارک لوازم ررق و کمال بشری
معنی خواهد داشت ،
 فقط و اگذار دن انسان را بخود او برای پیروی
طریق ررق خود و یافتن راه کمال نفس کافی است ،
نهای خواهی که از عز و میں روحانی و جسمانی باید
کرد این است که ، بعد از این لازم نیست نه با زور چوب
، نه با تجییم استدلال ، و نه بتازیانه طریقت
، کمال منتظره مارا بنا هر فر مائید ، شما فقط
اجازه بدید که ما در تیز و تشییص کمال خودمان
با شخصه مختار باشیم ، وبعد از آن هم قدغن فرمائید
که هوا خواهان ترقی ملت طریق و راه آن را بروی ما
سد نکنند ،
معنی گله جدید آزادی که تمام اینها حکماً و علمای
دنیا مستقیم و غیر مستقیم برای تکمیل معنی آن کوشیده
اند و ماتازه با هزار تردید و لیکن اسم آن را بنابر
جزی میگنیم همین است که بدعیان تولیت قبرستان ایران
کمال انسان را بمعرفی های حکیمانه خودشان محدود نکرده
و اجازه فرمایند نوع بشر بهمان وسائل خلفی در تشییص
کمال و پیروی آن بدون هبیج دغدغه خاطر ساعی باشند
معنی گله آزادی که قرنه است در تحصیل آن سبلهای
خون در پستهای و باندیهای دنیا جاریست فقط تحصیل
چنین اجازه یا استداده همین حق طلق و ملک خالص
الملکه بشری است ،
بی تحصیل این حق تیز شخصیت انسان امکان
ندارد ،
بی تحصیل این حق اعمال و افعال هیچکس اعمال و
افعال شخصی او نخواهد بود ،
بی تحصیل این حق انسان بشناسی نفس خود قادر
نمیشود ،
بی تحصیل این حق توسعه افکار و ترقی جسمانی و

« هذه كلة حق و صحة في داد ، ان ذهبت البوم مع
الريح لقد مذهب غداً بالاواد »

﴿ حركات مجنونانه ﴾

این مطلب از بدیهی است . شخص هر جند کو آموزده و کار دان بوده باشد باز هنگام رختمودن یک بلای ناگهان و یک مصیت غیر مأمول خود را باخته و در واقع ناجار مانده و با کمال تلاش از کسان دیگر و از مداری جدا کانه استمداد می‌نماید . فی الواقع اگر در آنکه کسی بادقت هم ملاحظه کند موقتاً آثار دیوانی در احوال او مشاهده می‌نماید :

بنده از نگارش مقدمه صرف نظر کرده و اصل مقصد را به توجه قارئین کرام محول میدارم احوال یک شخص مصیت زده و یا کسی خانه سوخته و یا یک سپهبدار مدیر شکسته و ملاحظه فرماید بدون شبه شما نیز آنچنان را « حركات مجنونانه » خواهید نامید و کانند ندارم که شخص در عمر خود اقلاً دو سه مرتبه گرفتار آن حالت نشده باشد زیرا

﴿ دنبی شکسته کنی بحر حوادث است ﴾

﴿ در کنی شکسته کسی آرمیده نیست ﴾

و این حالت بشخص واحد اختصاص ندارد هبّت یک ملت . جمعیت یک دولت . در حکم هاشخاص واحد است . بسی در هنگام ورود مصیت غیر مأمول دیده شده که روح یک ملت به لرزه در آنده خون هبّت یک دولت در عروق منجمد گردیده چنانچه تقریباً ۱۴ ماه است که هبّت جامعه حکومت عثمانی گرفتار مصیت غیر مأمول و دوچار بلای ناگهان بوده و خود را باخته و انواع و اقسام « حركات مجنونانه » در آورده و با وسائل گوناگون میخواهد خود را رها نماید خافل از اینکه این ، مرض (کولرا) و (بنفوید) و (افلوائی) وغیره نیست که بواسطه تأسیس قرائینها و با تدابیر صحیه جلوگیری شود و ملت رهایی یابند اینجا بمنه مرض نیمکویم « دوا مسری » مینام ! تعجب فرمودید ؟ بله دوا مسری عرض کردم مواد این دوا عبارت از پاره میکروبی جوی است که با قرائین و تصفیه آب و بخار و [دزپیکته] تلف نمیشود و

تمام علمای ایران معتقدند که زمین ساکن است ، من یک فر مبل دارم بگویم زمین متحرک است . همه (گرام) زبان فرانسه میخوانند ، من میخواهم صرف و نحو زبان عرب تحصیل کنم . بدر من مستوفی بوده ، من مائل سرباز داوطلب وطن باشم .

رفقای من همه رای داده اند که آقا سید محمد تقی و آقا سید حسین و سکل مجلس شوری باشند ، من مشیرالملک و احتشام السلطنه را انتخاب می‌کنم ، همه برادران من نسبت بیکدیگر نیات حسن دارند ، من تا آن حد کدر خارج از این ظاهر نشود نسبت با ها مقاصد پیشدارم ، هموطنان من میگویند که جبر مبل جسمی کثیف و مانند کبوتر و بالداشته ، من میگویم موافق کریمه (نزل به الروح الامین علی قلبك) کبوتر در قلب باک خواجه لولاک راه مدارد ،

تمام این افعال و اقوال و عقاید من چون مؤیدی بفساد یعنی تصرف و غصب حقوق و آزادی دیگری بست از لوازم انسانیت و فاعل بختار بودن من است ، و همچوی آقای ملاذرالاسلام و پادشاه دین پناهی حق دخالت در آن نخواهد داشت ،

« با اینکه تمام این حرفهای شهاب‌البلهای عقلی و فقلی نابت و مبرهن است ما کهنه پرستها باز از عقاید من درست خود دست بر نمی‌داریم و ابداً مبلی به یزیرا لاطائف شهاداریم »

اگر همه‌اهل ایران هم با شما آقایان کهنه پرست هم عقبده باشند جعیب‌تستان بالغ بر سی کروز نفر نخواهد شد ، سه هزار و یکصد کروز آدمهای دنبیا که تمام با عقاید ما شریک‌کنند شهارا خواه و ناخواه مجبور بقبول این اصول مسلمه خواهند کرد ، و چون با انکار ظاهر خودتان در حقیقت شما با سار آدمهای دنبیا در خاصه آدمیت هم‌عرض‌بند عنقریب سپل این خجالات تازه از ارضی مقدسه شهارا یا بهمت خودتان و یا بدینخانه باجیار دیگران گرفته لوث این اوهام و خرافات مندرسه شما را از روی زمین خواهد شست ،

یکی از آدمیان مشرق زمین در همین موقع اینطور پیکویید ،

هر لحظه جا شرای نوع دیگر آرایند
شوق دیگر انگیزند شور دیگر افزایند
سلطنت ترک ، که تقریباً بیست نه سال است که
بصدقی حکومت مستقر شده خون ابدان اولاد وطن را
مانند زالو مکیده و از فرط غداری خانه نگذارده که
مانکده نه نموده باشد :

چون یک هیئت جامعه ملت و یا یک شخص شخص
دولت با مقتضای طبیعت خود راه میرود لهذا باید گفت
« خبلی غریب است » که حکومت ترک در این ۲۹
سال ملک و ملت خود را مانند گوشت قربانی نموده و
در هر چند ماه و سال چون شاهد اقبال در مقابل دولت
اوروب عرض اندام نموده وقتیکه بسر وقت ما میرسد
ادعای دامادی را بمناید ! احتیاج به تذکارن دارد مسئولیت
و جدان و نقشه مالک ویران در پیش است باطموم ،
قارص ، اردhan ، قبرس ، کریت ، رومایل ،
مصر ، اسکندریه ، پورت سعید ، عقبه ، بجا
رفت ؟ سواحل دریای (مدیترانه) و ولایات
(سوریه) و (جبل الدروز) چه خواهد بود ؟ از
خاک غیر ذی زرع (یمن) که تا حال خون پانصد هزار
مظلوم را نوشیده و روز بروز هل من مزید میگوید چه
حاصل خواهد شد و چه منفعت بملت خواهد رسید ؟
انجام اینمه گر به رقصانیدن اوروپا بیان که دائم الاوقات
به بابالی داشته و دارند چه گونه خواهد بود ؟ انصاف
باید داد عادل باید شد اگرچه از هبجده سال بدین طرف
الفاظ عدالت ، وطن ، حبده ، انتقام ، مظلوم
، و و و . . . بالکله در مالک ترک قدغن شده
است که گفتن و شفتن و نوشتن آنها بجازات سخت دارد و این
کامات محبوب معکوس واقع شده عنانیان آنها را جون
تیر جان شکار و در تلخی زهرمار محسوب میدارند . اگر
کسی از آن گلایت یکی را استعمال نماید یعنی در کتاب و
کاغذ بنکارد خود را در مدت ۲۴ ساعت یا در جزایر
(بحر سفید) و یا در ولایات (سوریه) و (یمن) و یا
اینکه در بنم مهانی ماهیان دوریا که همه وقت در پیشگاه
« اورنه گوی » منقاد است خواهد دید و این مطلب را
اما مبالغه و شبهه کسانیکه اسلامیوں را دیده اند و

بواسطه هوا سرایت نموده و با قوه معنوی طبیعت
یک مملکت را بر گردانیده و یک دارالشفاء نموده و
امراض ملی را باجرای حکم خود معالجه مینماید چنانکه
در ملک ایران کرده و خواهد کرد :
زماینکه آواز مشروطه دولت علیه ایران بهمه ارکان
جهان ولله انداخت هاندم مربی زمان یک تازیانه سختی
سر حکومت عثمانی آشنا نموده واو راه اسان ولزان
از جای خود حرکت داده از تلخی و تأثیر آن تازیانه
طبیعی دست و پای خود را باخته و به گونه وسائل
دوندگی را مجبور شد ، کاه در زمین پاک کو بلا بقدر
صدو پنجاه نفر پیچاره را زخمی و کشته نموده و با دست
شم بر خاک سپاه نشانید ، کاه به حدود مشروع ما
ناخت آورد ، مکتبات و جراید ملی مارا توقيف و
مصادره نمود ، اعتراضات نمایندگان باکفایت ! !
مارا قبول نکرد ، معاهده دولق را رد نمود ، از
اعضا و قول وسمی خود بر گشت ، نظامانه اخذ
عسکر که در سال هزار و سیصد و سیمیج خوش شد و میان
سفرات ایران و بابالی مقاوله نوشته شد بطور واضح
انکار نمود ، انواع و اقسام حقارت به ایرانیان کرده
و میکند ، جیرأ سرباز میگیرد ، شرف و حیثیت
نمایندگان ایران را قصد میکند ، حق صریح دولت و
ملت مارا بریر یا انداخته و ضایع میکند ، از سکوت
و تنبی و غرور بجزی اولیای دولت ما فرصت را مقدم
شمرده از دخواه خود ذره فروگذاری نماید ،
مشغولیت داخلی مارا داعی غلبه و موقیت خود میداند
، علمای نجف را انعام نموده و بیکدیگر بد خواه نموده و رتبه
و نشان میفرستد ، به ملاهای علم نمای مفسدین ما برای
شورش و منع مشروطه بول میدهد ؛ برای نکاهداری
یکشنبخت بر گشته سوار میفرستد ، در پستخانه هاماً مورین
خصوص گذارده کاغذ های ایران را بالکله باز نموده
صدی بیست آنها را بصالح ایشان نمیرساند ، جراید و
کتب را همچوی ، فشاروبی اعتدالی را در حق تبعه ایران
بیرون از اندازه مینماید ، بلی « حرکات مجنونانه » میاورد
از طرف دیگر در داخل مملکت خود در زیر اخافه
هزاران ارباب قم مانده و نمیتوانند از مطبوعات مصر و
اسکندریه جلو گیری نماید ،

پاشا را پورط بدھند که دیشب در خانه فلان کس تا هشت ساعت از شب رفته چراغ روشن بود آن وقت باید کار و بار و ناخوش خود را بکطرف انداخته و رفته استنطاق بدھد و اگر اندکی پولدار است فها والا میرود بر آنجا نمکه متقد مین رفته اند ! نا کی جزای بکفر مجرم را به دویست نفر زن و مرد فلکزد خواهند داد ؟ چنانکه پارسال بکفر شریر از اکراد یک وزیر مرتبک و غدار - رضوان پاشا را - کشت هاتروز قاتل را گرفتند و بجز او سرایش رسانیدند ولی بر گرفقاری او اکتفا نشد ، و بمفاد آیه مبارکه (لاتر واژوهه و زر اخرب) اراده سنته حضرت امیر المؤمنین خلبان روی زمین و کل رسول رب العالمین ولی نعمت بی منت سلطان عبد الحمید خان نانی دامت شوکه شرف صدور یافت که ریشه جبات طایفه قاتل از روی زمین کشته شود آنوقت هر کسیکه چشم بینا داشت ملاحظه نمود چه ستمها بود که نکردند چه قدر بچه کان خورد سال بود که از مکاتب ابتدائی بیرون نیند اختند ؟ و چه پیران علیل و جوانان بی عدیل بود که به بلاد یمن و (فیضان) نمی نکردند ؟ چه زنهای حامله بودند که از ترس جان سقط جنین نه نمودند ؟ و چه افراد عامله از گرسنگی اتحار نکردند ؟ تاکی این بولپسهاي خفه خون اهالي یچاره را خواهند مکيد ؟

تاکی اصناف و کسیه اسیر ایشان خواهد بود که اگر دقیقه از نسبه دهی مسامحه نمایند با دو گله را پورط دروغنگی باید از جبات خود قطع امید نماید ؟ مگر عدالت منقمق حقیقی و فضای سم چه اندازه وسعت دارد ؟

مگر عذاب و جدان و اضطراب قلبی از عالم بشریت بالکلبه محو و نابود گردید ؟ مگر آسمان سیاست را که ابرهای انتقام فرا گرفته کسی نمی بند ؟ مگر در سهل کاه خانه ساختن و زندگی نمودن هیچ ترسی ندارد ؟ که یکروز آن لانه و خانه با خلا بکسان خواهد بود « در زیر تبع عمر ابد آرزو کف ؟ » (بلی حرکات مجنوناته) . (آصف)

مدقی در آنصفحات مانده اند البتہ عرایض مارا قبول و نصدیق خواهند فرمود . گویا از مطلب خلی دور اقتادیم باید به بخشد - .

بلی دوای مسری یعنی عدالت ، که حکم معنوی دارد با معاملات مادی و محسوس نمیتوان آنرا جلو گیری نمود و باید با دقت تمام ملاحظه کرد که در حکم امروز مالک ایران به یک بحر آتش سوزان می ماند که با جزی هواي فساد موج در سر موج آورده و سواحل و حدود را در زمان اندک خالکو خا کسته مینماید ، یا اینکه فرض محال نموده بگوییم که خود نیز محو و نابود میگردد . آیا به ملبوتها (زون ترک) و هزاران (منفی) و هزاران از امهه شورش طلب انتقام جو و جهوریت خواه که همه اینها انتظار یک اختلال جزئی را دارند که مالک ترک را آتش زده و محو نمایند آیا چه تدبیری در خود آن آتش عمومی بکار برده خواهد شد ؟ و امتداد اینتران تاکی خواهد بود ؟ روح یک ملت تاکی در کف پنجه بکفر عربزاده شامی و مرتبک و بی جبا فشار خواهد دید ؟ که او هم برای استفاده شخصی و غرض نفسای هزاران عائله را بی صاحب و هزاران مادر را بی معین و هزاران بدر پیر را بی پسر و هزاران مادرین کار آزموده را مطلع و درمانده گذارد و دو هر چند ماه استبداد و حشیانه خود را تجدید نموده و عموم مملکت را غرق ماتم و پر از چشم بر نم نماید !!

امتیازات مردمان کار آزموده را گرفته و چراغ جبات ایشان اخواه موش کرده و بخایش دختران یهودی - شتی - فاحشه را از شام آورده و عانی در ما بین هایون ملوکانه ، ، ، نکاه داشته و با امر سلطان رتبه و نشان (شفقت) بر آنها بدھد !

يهودیان ولایات (سوریه) را حسب امراضات همشهریگری محض برای تلطیف و تطبیق خاطر آن دو دختر شقی عدارج عالیه رسانیده رتبه قائمقاumi و سر تپی و سرهنگی بدھد (مانند ایام استبداد ایران) ، ! تاکی اهالی یچاره عثمانیان آواره (بی غیرت) از ترس حکومت مستبد خود آنقدر قدرت نداشته باشد که در بالای سر بکفر بیهار خود چند ساعت شمع روشن نماید که مبادا بولیس خفه فردا بوزیر ضبطه (شفیق)

در کمر داشته دو زخم پکی بران و دیگری بشکم سرباز زده سرباز بزمین می‌افتد و بواسطه خبال نامعلومی قاتل (رولوه) خود را بکام خود گذاشته خالی می‌کند و کاوله از منز خارج می‌شود، این جوان در نزدیک امام زاده زید دکان صرافی داشته متولد بوده و تأهل هم هنوز اختیار نکرده است، و ما نهاست که در طهران بوده و موافق، اخبار همیشه ساکت و ملامیم وابدا آثار فته و فساد در او دیده نمی‌شده است، بنده نکارنده خود نمی‌شن او و دیدم جوانی است بنی پست و دو الی پست و سه سال، و به قبایه اشخاص عصبانی است سرش را با (ماشین) میزده و ریش کمی داشت، روز یکشنبه سه نفر را نیز گرفته مشغول استنطاق می‌باشد و هنوز آماری بر استنطاق مترب پست و گویا بنا بر آنچه ظاهر شده بی تقصیر باشند، و فقط چیزی که از قاتل بدست آمده همان بلطفی است که در جیش یافته اند باین مضمون (عباس آقای صراف آذریجانی عمره ۴۱) و ۴ دانه (کپسول استرکنین) و مقداری سنگ چشم در گوش شال او بوده، واقعه منبوره فردای همان شب بهم ایالات از طرف مجلس مقدس شوری تاگراها اعلام شده و عصر همین رو ز مجلس مثل صبح مجدد تشکیل شد،

﴿ ﴿ ﴿ آفاق شب یکشنبه ﴾ ﴾ ﴾
قریباً دو ساعت و نیم از شب یکشنبه ۲۲ رجب گذشته وزیر داخله (میرزا علی اصغر خان اتابک اعظم) در حالتکه از مجلس و حجاجت بهارستان بیرون آمده و بواسطه سبد نقیری که هریضه در دست و مستدعی افهام کاری یا اخذ وجهی متوقف شده بود، بدست عباس آقامام پسر حاج محمد آقای آذریجانی با هفت تیر (رولوه) کمه تیر خطا پیای همان سبد رسبده و سه تیر دیگر از پشت سر یکی بگردان و دو قای دیگر به پشت و گمر وزیر داخله خورد و در همانجا جان بیان آفرین سپرد، و از محباب اینکه کالسک و مستحفظین وزیر داخله که همیشه در درب مجلس شوری حاضر بود داده شده قدر پست قدی دور بوده و همین قدر از وقت بیان آقا فرمود اقدام داده است،

عباس آقای مزبور محض اینکه جلو روشنائی چراغ برق را بگیرد ابتدا مقداری خاک بھوا و به چشم فرازها که از دو طرف صف کشیده بودند پاشیده و فوراً تیرها را خالی می‌کند، با تیر اول که بگردان وزیر داخله رسیده بود وزیر داخله از یا افتاده و شش تیر دیگر را هم بعد رو بزمین بطرف اتابک می‌اندازد، از صدای تیر جمیعت زیادی یعنی سه چهار هزار نفر که در درب مجلس حضور داشته پراکنده شده و حق فرازها باستنای سه نفر فرار می‌کند حضرت مستطاب آیة الله آقای آقا سبد عبدالله مد ظله العالی نیز که با اتابک همدوش بوده اند به مددی مجلس مراجعت کرده در پای به های اطاق حالت ضعف بوجود مبارکشان دست مبدهد و بعد از مالش و پاره معالجات فوری که بحال می‌باشد می‌فرمایند مجلس فردا از صبح زود شروع خواهد شد، و فردا هم مجلس از صبح زود تشکیل شده و حضرت آیة الله پیش از همه ورود می‌فرمایند، عباس آقا پس از آنکه از تبیجه اقدام خود مطمئن می‌شود رو بقرار می‌گذار در نزدیک خانه حاج مشار الدوّله که در صد قدی مجلس است یکی از سربازهای قراولخانه نزدیک که به تقطیش غوغایی آمده است شخص فراری را می‌پسند و در صدد دستگیری او بر می‌آید جوان با کاردی که

﴿ ﴿ ﴿ وضیح ﴾ ﴾ ﴾

در اول نمره هفتم این روز نامه شرحی در مفاده متربه بر عقاید صوفیه درج شد و جملی از مفصل معايیر تهدی این طریقه برای دنیا عموماً و چین و هند و ایران خصوصاً اظهار گردید، از قرار مذکور جمی از برادران عزیز انجمن محترم اخوت دامت نایداتها تصور کرده اند که مقصود ما از این بیانات توهین آن انجمن صفا و وفا بوده دو صورتیک مخدمات جانب مستطاب ظهیر الدوّله رأیست در به برقراری مجلس شوری در همدان و کرمانشاهان هیچ وقت فراموش نکرده و نخواهیم کرد، و از حسن بیانات و عدم بستگی بین خرافات برادران انجمن محترم که غالباً از دوستان شخصی خودما هستند بخوبی مسبوقیم و مبدایم که انجمن مزبور اگر در ردیف یکی از انجمنهای علم باشد همان انجمن (ماسویک) است که موجب آبادی دنیا و رفع خرافات و اوهام باطله می‌باشد، از اینو حالا

اداره ما خبیل است ، و این مطلب هم پیش آن مطالعه قابل درج نیست ، گذشت از اینکه شما خودتان مسبو قید که تمام امر را بیاهم درین واقع همین کار را میکنند عین اسب را در صورتیکه اسباب مخاطره صاحبین بشود میکشند ، دیگر آنکه شما میفرمایید حضرت والاحرش در آمد ، شما الحدله میدانید که آدم وقتی حرشن در پیايد دیگر دنیا پیش چشمش تیره و نار میشود خاصه وقتی که از وجال بزرگ مملکت باشد که دیگر آنوقت قلم مرفوع است برای اینکه رجال بزرگ وقتی حرشان در آمد حق دارند همه کار بکشند هانطور که اولیای دولت حرشان در آمد و بدون حما که قاتل بصیر خلوت را کشند ، همان طور که حبیب الله افتخار حرشن در آمد و چند روز قبل باس بکی از اولیا سبف الله خان زیر ادراس الله خان سریب قزاقخانه را گلوله بیچ کرد ، هانطور که نظام السنه حرشن در آمد و با آنکه پشت قرآن را مهر کرده بود جعفر آقای شکاک را تک کرد ، هانطور که آن دو نفر حرشان در آمد و دو ماه قبل یکنفر ارمغان را پشت نمیخال حسن آباد قطمه قطمه کردند ، هانطور که آدمهای عبد السلطنه طاش حرشان در آمد و آنها ایرا که در (کرگانه رود) طرفدار مجلس بودند سر بریدند ، هانطور که عثمانیها بخواهشان سفر کیر های ما حرشان در آمد چهار ماه قبل زوار کربلا را شهد کردند و اسراروز هم اهالی پیکس و بی معین ارومیه را به باد گلوله نوب گرفته اند ، هانطور که پسر رحیم خان چلبانلو حرشن در آمد و دویست و پنجاه و دو نفر زن و مجده و پیر مردرا در نواحی آذربایجان شقه کرد ، هانطور که میر غضبها حرشان در آمد و درختهای فندق (یارک) تبریز را باخون میرزا آقا خان کرمانی ، و شیخ احمد روحي و حاج میرزا حسن خان خبر الملک آیاری کردند ، هانطور که یک نفر حکیم حرشن در آمد و وزیر دربار را در رشت نوی و تحقیخ این مسمو کرد ، هانطور که پلیس حرشن در آمد و نفر سر میرزا محمد علی خان بوی را با ضرب شش پر از هم یا چیدنها ن طور که اقبال السلطنه در ما کو حرشن در آمد و خون صدها مسلحانرا به ماحق رینخت ، همان طور که دختر معاون الدوله حرشن

از حواس اخوان داعر اخوت خودمان خواهند ندید که به پارچه برادران محجوب انجمن که هنوز در بدو مراتب سلوکند سرماراً معرفی کنند و بهم اند که اگر ما در دنیا باکسی طرف باشیم آنها هستند که محل آبادی و آسایش دنیا میباشند ، و اگر زنده ماندیم ناجا بر طور فضیل خدمت صاحبان آن عقاید مندرسه خوشهم رسید ، ولی ما شان انجمن اخوت و خاچه افراد آن هشت را از این خقانی فکر باقر و ولائر میدانیم والسلام على من اتبع اهدی

چَرَنَكَ پَرَنَكَ

﴿ اخبار شهری ﴾

دیروز سک حسن دله نفس زنان و عرق ریزان وارد اداره شده بمحض ورود بی سلام و علیک فوراً گفت فلان کس زود رود این مطلب را یاد داشت کن که در جشن خبیل لازم است ، گفتم رفق حلا به نشین ختنگی بکیر گفت خبیل کار دارم زود باش تایام زرفه بنویس که مطلب خبیل مهم است ، گفتم رفق مطلب در صندوق اداره بقدرتیست که اگر روز نامه هستگی ما به بلندی عربیه کرمانشاهی ها یومیه هم که بشود باز زیاد می آید ، گفت این مطلب ربطی با هم ادارد ، این طلب خبیل عده است ناچار گفتم بگو گفت قلم بردار ، قلم برداشم گفت بنویس « چند روز قبل » نوشتم ، گفت بنویس « پسر حضرت والا در نزدیک زرگند » ، نوشتم ، گفت بنویس « اسب های کالسکه اش در رفتن کنی میکردند » نوشتم ، گفت بنویس « حضرت والا حرشن در آمد » گفتم باقیش را شما میگویند یا منده عرض کنم یا کمر به مقتعجب شده چشمهاش را بطرف من دریده گفت کان نهیکنم جناب عالی میانید تا بفرمایید ، گفتم حضرت والا حرش در آمد (دلووه) را ز جیش در آورد و اسب کان گهاش را کشت ، گفت عجب ، گفتم عجب جمال شما ، گفت مرگ کن شما از کی شنبیدید ، گفتم جنابمالی تصور میکنید که فقط خودتان چون رایطه و دوستی باز رکان و رجال و اعیان این شهر دارید از کارهای مطلعید و ما بکلی از هیچ جای دنیا خبر نداریم ، گفت خیر هرگز چنین جاری نهیکنم ، گفتم عرض کردم مطلب در صندوق

(وزیر مختار دولت ایران در دربار دولت بهبهان ایطالیا) راجناب هاشم آفای رئیس زاده تبریزی که دارای یازده رساله (اصول مدن - حرف غریب - رساله غیبیه - رفق و وزیر - شیخ و وزیر - پولتیک های دولتی - منظمه لشکر و مجلس اداره - سپاهی گوید - توفیق امانت - اصول آدمیت - اصول مذهب دین ایمان که جلت ادیوتیست صفحه است بطبع رسانیده اند . در شعبه کتابخانه تربیت طهران (خیابان ناصری تزدیک شمس العماره) و تبریز مجلدی پاژوهش قران و بدون جلد دوازده قران بفروش میرسد .

نکارشات پرنس معظم از شرح و بیان مامتنع است و وصف نمودن آن بدان ماند که آفتاب و اسنور و پنجاهم بتأثیر یا گل و ابرنک و بو وصف نمایند . ملت حق شناس ایران سالهاست اثر قلم و نسبجه افکار ایشان را مثل کاغذ زردست بدست میرسد . و قدر و قیمت آن نسخ عالیه و اینجنبی مبدانند

﴿ حقوق و وظایف ملت ﴾

کتاب است در حقوق و وظایف ملت و اولین نکارشی است که در این فن بزرگ فارسی ترجمه شده . بر هر فردی از افراد ملت عموماً و آنها که از عوالم حقوق و وظایف بشری بی خبرند خصوصاً لازم است که آنرا بخوانند تمام آدمیت و رسمه انسانیت را کا هو حقه بدانند . و خویش را بسته امثال خود فرازنداده بیش از این زیر براظلم و تحکیمات جبار الله عمر و وزید زرود و خود نیز از وظایف خویش قصور نورزند . در تمام کتابخانهای طهران این کتاب موجود بحدی سی شاهی قیمت آنست

﴿ اعلان ﴾

مشترکین سالانه روزنامه قانون و صور اسرائیل پس از دریافت همین نمره وجه آبونه یکساله را خواهند برداخت و قبض جانی اداره رادر یافت کرده باقیت نسخ ساقه را داده بعد ها هم روز نامه ارسال نخواهد شد .

﴿ اعلان ﴾

سرکار روسي خان عکاس معروف بتازگی در اول خیابان علاء الدوّله (رو بروی خانه امیر نظام) عکاسخانه بطریز فرنگستان داڑ کرده و اقسام عکس‌های ممتاز اعلا در آنها گرفته می‌شود ،

در آمد و وققی پدرش را بخراسان برداشت بزور گلو درد خودش را خفه کرد ، همانطور که مهمن خسرو در (مژ) آذربایجان پشت آندرخت چهار حرصش در آمد و میزان را که اول شجاع ایران بود بست کند ، همانطور که میرزا علی محمد خان زریا در مصر و میرزا یوسف خان مستشار الدوّله در طهران و حاجی میرزا علی خان امین الدوّله در گوشش (لشت نشا) حرصشان درآمد و بقوت دق و سل خودشان اتفاق کردند ، و ، و ، و ، ، ، به آدم مخصوصاً وقتی که بزرگ و بزرگ زاده باشد حرصش که ذر بیاید اینکارها را می‌کند ، علاوه بر این مگر برادر همین حضرت والا وقتی بیک ماه قبل در اصفهان مادر خودش را کشت ما هیچ چیزیم ؟ ما آشدم مطلب برای نوشتن داریم که باین چیزها میرسد ، گذشته از اینها شما بدانید که باره چیزهای مثل باره امراض ارثی است حسین قلی خان بخباری را اول انطهار باسم مهمانی زبان روزه کی کشت ؟ گفت به حق باشها هست ، گفتم بدر همین حضرت والا نمود ؟ گفت دیگر این طول و تفصیلها لازم نیست ، بیک دفعه بگو میدفرمایش شما نگرفت ، گفتم چه عرض کنم ، گفت پس باین حساب ما بور شدیم ، گفتم ، جنارت است ، گفت حالا از بین طالب بگذریم داستی خدا این ظلمهای ابر میدارد ، خدا ازین خویهای ماحق میگذرد ، گفتم رفق ما درویشها بیک شعر داریم ، گفت بگو ، گفتم ،

﴿ این جهان کوه است و فعل ما مذا ﴾

﴿ باز گردد این مذاهارا صدا ﴾

گفت مقصودت از این حرفا چه چیز است ، گفتم مقصودم این است تو که اسمت را سک حسن دله گذانسته و ادعای میکنی که از دنیا و عالم خرداری عصر شنبه ۲۱ جرا در بهادرستان بودی ، گفت بودم ، گفتم بگو تو بیزی ، گفت تو بیزی - گفتم خودت بیزی - گفت به ! تو که باز این شوخیهای داری - گفتم و فیض عب مدارد دنیا دوروزاست ،

﴿ بشارت ﴾

دوره اول کتب و رسائل جنب پرنس ملکم خان نظام الدوّله